

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoCsp/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717203430
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8717203430.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: O. P. ml., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX/X, A.-P., XXX XX K. proti žalovanému: ENDEPRO, s.r.o. v likvidácii, naposledy so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO: 35 805 731, v konaní o zaplatenie 133,09 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 12Csp/54/2017 -66 zo dňa 12.09.2019, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a konanie zastavuje.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) v konaní o zaplatenie 133,09 Eur rozhodol tak, že výrokom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 133,09 Eur. Výrokom II. zastavil konanie v časti o určenie neplatnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 07.04.2015. Výrokom III. určil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 07.04.2015 je bezúročná a bez poplatkov a výrokom IV. nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka; § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch; § 52 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“); § 145 ods. 2, § 255 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Skonštatoval, že sporové strany dňa 07.04.2015 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý bezúčelový úver vo výške 320,- Eur, pričom tento sa zaviazal žalobca splácať v 60 týždenných splátkach po 7,05 Eur a poslednú splátku v sume 6,60 Eur. Úroková sadzba bola uvedená v zmluve 24,50 % ročne a ročná percentuálna miera nákladov vo výške 64,61 %, celkové náklady zákazníka sú tvorené súčtom úroku zo sumy úveru vo výške 50,15 Eur a poplatku za garantovanú službu v sume 52,40 Eur, odplata je v celkovej sume 102,55 Eur, priemerná hodnota RPMN 34,42 % a celkovú sumu, ktorú mal žalobca zaplatiť, bola vo výške 422,55 Eur. Zároveň došlo aj k uzavretiu zmluvy o zabezpečení splátok úveru, podľa ktorej za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok úveru mal zaplatiť odmenu 180,29 Eur. Táto odmena bola dohodnutá v splátkach, 59 splátok po 3,- Eur a 1 splátka po 3,29 Eur. Žalobca zaplatil žalovanému podľa tejto zmluvy a podľa predloženej karty splátok spolu 186,- Eur.

4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva, ktorú právne kvalifikoval ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorá sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje ust. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj ust. § 52 a nasl. OZ o spotrebiteľských právnych vzťahoch. Za nepochybné považoval to, že žalobca uzatváral zmluvu o úvere ako fyzická

osoba, pričom úver nečerpá na účely podnikania, finančné prostriedky čerpal pre účely osobnej potreby, a zároveň dodávateľ mu poskytol úver ako podnikateľ, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov. Preto prvoinštančný súd posúdil predmetný právny vzťah ako spotrebiteľský. Po preskúmaní predmetnej zmluvy konštatoval, že uzatvorená zmluva neobsahuje základné, zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predpísané obligatórne náležitosti. Ide predovšetkým o náležitosť týkajúcu sa konečnej splatnosti úveru v zmysle citovaných zákonných ustanovení. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s názorom žalovaného, že konečnú splatnosť úveru možno určiť aj počítaním dohodnutých splátok. Obe tieto náležitosti nie je možné stotožniť, a preto termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo.

5. Taktiež zistil, že Zmluva o úvere neobsahuje ďalšiu obligatórnu náležitosť požadovanú uvedeným právnym predpisom, a to hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov poskytnutého úveru podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. vypočítanú na základe údajov v čase uzatvorenia uvedenej zmluvy, resp. jej priemerná hodnota uvedená v zmluve na 34,42 % nezodpovedá skutočnosti. Obsahom Zmluvy o úvere je dojednanie o poskytnutí úveru za odplatu pri určitej RPMN. Súčasne so zmluvou o úvere bola uzatvorená aj samostatná zmluva o poskytnutí služby Komfort, resp. o zabezpečení splátok úveru, ktorou sa žalobca zaviazal zaplatiť ďalší poplatok, a to 180,- Eur (formou týždenných splátok, a to 59 splátok po 3,- Eur a 1 splátku po 3,29 Eur), ktorý je odmenou za poskytnutie tejto služby s tým, že pri zohľadnení tohto poplatku by bola RPMN úveru oveľa vyššia ako bola určená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Súd prvej inštancie mal za to, že aj keby išlo o individuálne dojednanú zmluvu o zabezpečení splátok úveru, do výpočtu RPMN je potrebné zahrnúť všetky poplatky, ktoré spotrebiteľ podľa zmluvy o úvere alebo s ňou súvisiacich dojednaní musí zaplatiť. Hodnota RPMN poskytnutého úveru je totiž práve tým údajom, ktorý ovplyvňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Odčlenenie časti poplatkov do formálne samostatnej zmluvy je obchádzaním zákona. Dal do pozornosti, že dojednanie o spôsobe úhrady úveru, hoci bolo v tomto prípade vyčlenené na samostatnú listinu, vždy tvorí imanentnú súčasť úverovej zmluvy ako právneho vzťahu. Akékoľvek náklady spojené s hotovostným inkasovaním splátok úveru sa mali premietnuť aj do celkových nákladov, ktoré mali byť vyjadrené v rámci RPMN. Tento spôsob rozčleňovania odplaty resp. celkových nákladov za poskytnutý úver do viacerých zložiek zahmlieva skutočnú odplatu a uvádzanie týchto zložiek na viacerých listinách je potrebné vyhodnotiť ako nekalú obchodnú prax.

6. Súd prvej inštancie na základe uvedeného vyhodnotil tak, že uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere nespĺňa základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, absencia ktorých je § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. sankcionovaná tým, že žalobcovi poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový, žalobca je tak povinný zaplatiť iba istinu čerpaného úveru bez poplatku za jeho poskytnutie a ďalších súvisiacich poplatkov. Z uvedených dôvodov súd nároku žalobcu v časti o určenie, že Zmluva č. XXXXXXXXX zo dňa 07.04.2015 je bezúročná a bez poplatkov vyhovel.

7. S poukazom na § 145 ods. 2 CSP súd konanie v časti o zaplatenie sumy 133,09 eur a v časti o vyslovenie neplatnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 07.04.2015, pre späťvzatie žaloby zastavil.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca procesne zavinil zastavenie konania v časti žalobných nárokov týkajúcich sa zaplatenia sumy 133,09 Eur a určenia, že zmluva o úvere je neplatná, keď žaloba bola v tejto časti vzatá späť po začatí konania (§ 256 ods. 1 CSP), teda úspešný bol žalovaný ohľadne konania zastaveného v tejto časti, a vo zvyšnej časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bol úspešný žalobca, ktorý si trovy konania neuplatnil a podľa obsahu spisu mu žiadne trovy nevznikli, preto s ohľadom na procesný úspech a neúspech žalobcu i žalovaného v konaní, ako aj procesné zavinenie zastavenia konania súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

9. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote podanie žalovaný. Uviedol, že dňa 05.09.2019 došlo k výmazu žalovaného z obchodného registra zánikom bez právneho nástupcu. Keďže k výmazu došlo pred vyhlásením rozsudku, nemôže tento nadobudnúť právoplatnosť a v súlade s § 161 CSP by mal byť zrušený a konanie by malo byť zastavené.

10. K podaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že žalovaný zatajil súdu prvej inštancie dôležitú vec a to, že odpredal pohľadávku inej spoločnosti a tým nezanikol bez právneho nástupcu. Navrhol rozsudok potvrdiť.

11. K replike žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý zotrval na argumentácii uvedenej v odvolaní.

12. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že neboli splnené procesné podmienky, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a konanie zastaviť.

13. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti, inak len ten, komu ju zákon priznáva.

15. Podľa § 62 CSP, ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

16. Podľa § 64 CSP, ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

17. Procesná subjektivita predstavuje procesnú podmienku sporovej strany, ktorú súd obligatórne z úradnej povinnosti skúma počas celého konania. Procesnú subjektivitu má ten subjekt práva, ktorý vo sfére práva hmotného disponuje spôsobilosťou na práva a povinnosti. Právnická osoba nadobúda spôsobilosť na práva a povinnosti svojim vznikom, t.j. spravidla konštitutívnym zápisom do príslušného registra (obchodného registra, registra nadácií, registra občianskych združení a pod.). Spôsobilosť na práva a povinnosti stráca právnická osoba svojim zánikom.

18. Z výpisu obchodného registra žalovaného vyplýva, že došlo k dobrovoľnému výmazu uvedenej právnickej osoby Endepro, s.r.o. v likvidácii k 05.09.2019 bez právneho nástupcu. V danom prípade sa jedná o neodstrániteľnú vadu konania, a preto odvolací súd konanie v súlade s ust. § 64 veta druhá CSP zastavil. Vzhľadom na zánik strany sporu, a to výmazom právnickej osoby z obchodného registra bez právneho zástupcu bolo povinnosťou súdu ex offa na túto procesnú podmienku konania prihliadať.

19. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaný postúpil pohľadávku na tretiu osobu, čo zatajil, čím nezanikol bez právneho nástupcu je treba dodať, že procesne žalovaný zanikol, nebolo možné s ním ďalej ako so stranou sporu konať. Žalobca nenavrhol, aby do konania na strane žalovaného vstúpil iný subjekt, preto nebolo možné konať na strane žalovaného s niekým iným.

20. Keďže došlo k zastaveniu konania z dôvodu straty procesnej subjektivity žalovaného odvolací súd v súlade s ust. § 389 ods. 1, písm. a) CSP zrušil rozsudok a konanie v zmysle ust. § 64 veta druhá CSP zastavil.

21. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP v súlade s § 256 ods. 1 CSP (čl. 4 Základných princípov CSP), tak že vyslovil, že žiada zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, lebo si strany sporu trovy neuplatnili.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).